

శ్రీ దత్తాత్రేయశతకము, సుప్రభాతము

రచయిత : శ్రీ మిన్నికంటి గురునాథశర్మ
ముద్రాపకులు : శ్రీ పి. వి. గోవిందరావు అద్వైతేటు

నిన్న పనులు

శ్రీ ధత్తస్వామి 6-5-1957 రాత్రి యీ శతకమును వ్రాయించెను. పిదప కొన్ని చేర్పుఁబడినవి. ఇది నాల్గవ ముద్రణము, దీనిని రామభక్తులు శ్రీ పొట్టి వేంకట గోవిందరావు అడ్వోకేట్ గారచొత్తించిరి. వీరు కలవారుగాదు. నిష్కలమైన భక్తులు. అంతకు భగవంతుఁడే కలఁడన్న గట్టి నమ్మకము గలవారు అందువలన తన వృత్తిన సద్దసేసి భగవచ్చింతనతో కాలము పుత్తురు. నిత్యము దేవలయమున కరుగుదురు. ఇంట రామాయణము పారాయణ చేయుదురు. అందలి కాండలను సంగ్రహముగా తెలుగులో వ్రాసి కరపత్రములను పంచిపెట్టిరి. మఱియు

1. కృష్ణావతార రహస్యము
2. హనుమచ్ఛరిత్ర
3. గణపతికథ
4. శ్రీరామకథ
5. భగవద్గీతాసారము
6. భాగవతసారము
7. ధత్త చరిత్ర
8. భక్తప్రహ్లాద
9. రామకృష్ణ పరమహంస
10. శ్రీరామధ్యానము వ్రాసి

ఆ కరపత్రములను పంచిపెట్టిరి. ఇప్పుడును పరిసినవారికిత్తురు. నాకడ విష్ణుసహస్రనామములు ఆదిత్య హృదయము మున్నగువానింబఠించుటయే గాక భాగవతము గూడ వచ్చి చదువుకొనుచుందురు. వీరికి పరమేశ్వరుఁడు దీర్ఘాయురారోగ్యభాగ్యములు ప్రసాదించుఁగాక.

27-6-1981

గుంటూరు.

గురు నాథశర్మ

బ్రాడీపేట 5/15

శ్రీ రస్తు

శ్రీ దత్తాత్రేయాయ నమః.

శ్రీ దత్తాత్రేయ శతకము

శ్రీ దత్తస్వామి 6-5-1957 రాత్రి 100 పద్యాలు వ్రాయించె

కం॥ శ్రీమ దనఘాంగనా హృద
యామోద విధాయి సుస్మితాపాంగ విలా
సామేయ దంభ వృత్తు
ద్దామక్రీడా నికాయ దత్తాత్రేయా. 1

కం॥ దేవా! మహానుభావా!
భావాతీత ప్రభావ! భావాభావ
ప్రావీణ్య సుభావా! బహు
ధావర్ణిత దివ్యకాయ దత్తాత్రేయా. 2

కం॥ అనసూయా! యనసూయా
వనితా వనితాత్మజత్వ ఫలదాత్మ వచో
ధన సాధన సాధు మునీట్
తనయాత్త నయాదివిద్య దత్తాత్రేయా. 3

కం॥ నీవే పరమాత్ముండవు
నీవే ప్రకృతీశ్వరుఁ డవు నీవే త్రిగుణ
ైవేయుండవు నీవే
ద్యావా భూముఖ జగంబు దత్తాత్రేయా 4

కం॥ భారత్నివై చదువిత్తువు
 హేరంబుఁడవై యవిఘ్నమిత్తువు నీవె
 స్నోరూపంబులఁ దాలించి
 ధారిణిఁ జరియింతువయ్య దత్తాత్రేయా. 5

కం॥ నలువవుగాదే జగములు
 గలిగింతువు, హరివిగావె కాపాడుదు వ
 ర్మిలి, శంకరుఁడవు గాదే
 దళియింతువు తటి యెఱింగి దత్తాత్రేయా. 6

కం॥ హరుఁడొకఁ, డజుఁడొక్కఁడు, ముర
 హరుఁ డింకొకఁ డనుచు, దగవు లాడుకొనఁచుఁ జ
 త్తురదేల ? త్రిమూర్తులొకరె
 దరిసింపుం డనెదవయ్య దత్తాత్రే గా. 7

కం॥ డమరుగము త్రిశూలము శం
 ఖము చక్రము జపసరమ్ము కలశము హస్తా
 గ్రము లాఱిట ధరియించిన
 తమ తలఁపేమిటి మహాత్మ ? దత్తాత్రేయా. 8

కం॥ శిరములు మూఁడా ! హస్తాం
 బురుహము లిరుమూఁడ ! పాదములు రెండా ! యె
 బ్బెఱికముగ నిట్టి రూపము
 ధరియించితి వేఱకయ్య దత్తాత్రేయా. 9

కం॥ వెనుక నిలువంబడియె దా
నిని గోవని తలఁపవలయునే ! పెద్దలచే
మునుపది ప్రకృతిగ నిర్ణీ
తనిరూఢంబయ్యె గాదె దత్తాత్రేయా.

10

కం॥ కుక్కలఁ బిల్లులఁ బందులఁ
గుక్కుటముల విప్రులంటుకొనఁ గూడదె నీ
వెక్కరణిఁ గుక్కలన్ వెఱ
దక్కి నిలుపుకొంటి చెంత దత్తాత్రేయా.

11

కం॥ ఒక కుక్క మోరపైకె
త్తుకొని యదేదో స్వరంబు తోడ నఱచెడిన్
శకునముగా దది నీచెం
తకు రానీకు శ్రుతిగేయ దత్తాత్రేయా.

12

కం॥ ఇదియే 'మిషే యిషే' యని
యది యఱచుచు నుండ, నవ్వుచటు చూచుచు న
మ్మద మందె దంత ప్రీతియె
తదారవమునందు నీకు దత్తాత్రేయా.

13

కం॥ కురుకురుమను భోభోయను
మొఱఁగును మఱఁగు, నిది యేమి మొఱిటుఁదనము కు
ర్కురములఁ బెంచెదవయ్యో
ధరణీసురుల కిది తగునె ? దత్తాత్రేయా.

14

కం॥ ఒకటి 'ఇషే త్యా' యను, నిం
 కొకటి నమో యను, మఱొకటి 'మో' మను, మఱి యిం
 కొకఁ 'డగ్ని' యనును వేదా
 త్మక ! యివి భషకములొ ? శ్రుతులొ ? దత్తాత్రేయా.
 15

కం॥ శిర మొకట రత్నమకుటము
 తరుణోదు శకలము మఱొకదాన, జటా వి
 స్ఫురణము మఱియొకతల ము
 త్రరముల సామివిగదయ్య దత్తాత్రేయా.
 16

కం॥ పులిచర్మంబును గట్టితి
 కులుకుచు నొడలెల్లఁ బూసికొంటి బసుమమున్
 గళమున రుదురాకనరుల్
 తళతళమను నెవఁడ వీవు దత్తాత్రేయా.
 17

కం॥ ననరత్న రుచిర మకుట
 చ్ఛవి శిరమునఁ గుల్కు, శంఖచక్రంబులుకే
 ల్గవరాజులు నీ కర్కో
 ద్భవ ప్రభల మొగము చిమ్ము దత్తాత్రేయా
 18

కం॥ పాత్రరహితుఁ గని లోకు ల
 పాత్రుఁ డనుచుఁ బల్కుదురని పట్టితె పాథః
 పాత్ర విచిత్రనరుఁడ వా
 త్త్రతాణ పరాయణుఁడవు దత్తాత్రేయా.
 19

కం॥ మఱికువ పెంజీఁ కటిలో

గుఱిగానక చిక్కి కొట్టుకొను మేమా ని
న్నెఱుఁగునది యేల మమ్మున్
దరిఁజేర్పక మాయసేయ దత్తాత్రేయా.

20

కం॥ అత్రి తపము చేయంగాఁ

బుత్తుఁ డ వైతన్నదాని మూల విష్ణుదియా?
ఏ త్రిగుణ రహితుఁ డేనిన్
ధాత్రిఁ గొలువఁ బొడముదు వటె దత్తాత్రేయా.

21

కం॥ ఏ యతివయైన నేమి? య

సూయ ముఖ దుర్గుణములఁ జొరక కొలుచుచో
నాయెడఁ దోతు వనుట గా
దా? యనసూయత్మజఁ డన దత్తాత్రేయా.

22

కం॥ పుత్తుఁడ వన మావలెనే

పుత్తుఁడవా? కాదుకాదు బుధజనుల మహా
ముత్రసరకమ్ము నుండి స
దా త్రాణమొనర్తు వనుట దత్తాత్రేయా.

23

కం॥ కానంబడి వరమీయవు

గాని, కనంబడకె మేలు గల్గింతువు భ
క్తాసేకంబునకు, భవ
ద్ధానము భక్తి నొనరింతు దత్తాత్రేయా.

24

కం॥ బాలార్కప్రభు సురరాట్

నీల జటిలుఁ బూతభూతి నిభృతాంగుని శా
ద్దుల త్వ క్షేలుని వి
ద్యాలోలుని నిన్నుఁ దలఁతు దత్తాత్రేయా.

25

కం॥ ధ్యానింతు నిన్ను బ్రహ్మ

జ్ఞానార్చితపాద పద్మ సనకాది మునీ
శాస పరీవృతుని శమ ని
ధానుని నాదాభిలీను దత్తాత్రేయా.

26

అ త్మ పూ జ

కం॥ వేలకొలది తలలు కనులు

కాళులు గల్గి యిది చాలక దశాంగుశముల్
గ్రాలితి వంతకుఁ బై ను
త్తాలాంగా ! స్వాగతంబు దత్తాత్రేయా.

27

కం॥ ఏ తత్సర్వము నీవే

భూతము భవ్యంబు నీవె పురుషోత్తమ ! మ
చ్చేతః పీఠిన్ సుఖ సం
ధాతవగుచుఁ గూరుచుండు దత్తాత్రేయా.

28

కం॥ ఈ విశ్వభూత జాతము

దేవా ! నీకొక్క పదము త్రిపదము లటుపై
వా విభునకు భక్తి శ్ర
ద్ధావిధి పాద్య మ్మొసఁగుదు దత్తాత్రేయా.

29

కం॥ పరిపూర్ణ ! పరానందా !
 పరాత్పరా ! పరమధామ ! పరమేశా ! సు
 స్థిర మతియర్ఘ్యము గొను మా
 దరమున బ్రహ్మర్షి గేయ ! దత్తత్రేయా. 30

కం॥ పురుషవర ! విరాడూపా !
 చరాచర నియంత ! సర్వసాక్షి ! యిదే ని
 ర్భర వాసనాంబువుల నం
 దర యాచమనంబునకును దత్తత్రేయా. 31

కం॥ యజనము హవిస్సు యజ్ఞము
 యజమానుఁడు వహ్ని ఋతువు నాజ్యము నీవే
 ఋజుగతి మధుపర్కము గొను
 ధ్వజీ కృతాండజవరేణ్య దత్తత్రేయా. 32

కం॥ సప్త పరిధు లలరారఁ ద్రి
 సప్త సమిధ లొప్పఁగా నజము జీవుఁడుగా
 నాప్త విబుధులు యజింపం
 దప్తాంబుల స్నానమాడు దత్తత్రేయా. 33

కం॥ కుడినాడి నెడమ నాడిన్
 నడి నాడిం దోఁచు జలమున న్నియదుగుల్
 గడిగి శిరమునం దాలిచి
 తడి యొత్తుదు నాఁగవయ్య దత్తత్రేయా. 34

కం॥ ఓతప్రోత విధంబున

నేతదఖిల విశ్వమందు నెసలారెడి నీ

కౌత, మదహం మమత, లవ

దాత వసనయుగ్మకంబు దత్తాత్రేయా.

35

కం॥ ఇతరులు ప్రేరించిననో

శ్రుతి స్మృతులు విధిగ నాజ్ఞ సూపుటనో చే

సితి సుకృతము గంధంబది

తత భక్తినలందువాడ దత్తాత్రేయా.

36

కం॥ అలలవలె ననుక్షణముం

దలఁపులు వొడముం దదక్షతల నీపాదం

బులకు సమర్పించెద విం

తలుగాఁ జూడక గ్రహింపు దత్తాత్రేయా.

37

కం॥ తమ యదుగులఁ గామము క్రో

ధము లోభము మోహ మున్మదము మాత్సర్యం

బనురంగ నిడెదఁ బూజా

ర్థము పువ్వుల తలఁపు కలిమి దత్తాత్రేయా.

38

కం॥ తమ యదుగులపై దమమునే

శమ ముపరతియుం దితిక్ష శ్రద్ధ సమాధా

నము నిడియెద సంపూజా

ర్థము సురభిశ కుసుమములను దత్తాత్రేయా.

39

శం॥ నానాజన్మముల న
జ్ఞానముననొ జ్ఞానముననొ సంపాద్యము క
ర్మానీక సుమము లవి సం
ధానింతు భవత్పదముల దత్తాత్రేయా.

40

శం॥ మనమున వాక్కునఁ గాయం
బునఁ జేసిన యా సమస్తము న్నికే భ
క్తినిదె సమర్పింతును సుం
త నాకు వలదయ్య వలదు దత్తాత్రేయా.

41

శం॥ ఎప్పుడు మఱికువ యలమెనొ
యప్పటినుండి భవమనెడి యగరువు పెదిగెన్
ఇప్పుడు తద్ధూపమిడెద
దప్పమని తలంపఁబోకు దత్తాత్రేయా.

42

శం॥ పాఱుఁడు ముఖమున, బాహుల
భూరమణుఁడు వైశ్యుఁడూరువుల, శూద్రుఁడు ప
న్నీరజమునఁ గల నీ కసు
ధారా దీపమిదె చూడు దత్తాత్రేయా.

43

శం॥ మనమునఁ జంద్రుఁడు, సూర్యుఁడు
కనులన్, వదనమునఁ బావక సురేంద్రులు గ
ల్గిన నీ కాత్మాన్న నివే
దన మొనరించెద గ్రహింపు దత్తాత్రేయా.

44

శం॥ అంబరము నాభి, ధర పా
 దంబుల, శ్రోత్రముల దిశలు, తల దివిఁ, దన రా
 రం బొలిచెదు జిజ్ఞాసా
 తాంబూలంబిదిగొ గొనుము దత్తాత్రేయా. 45

శం॥ మే మిత్తుము గొనుమయ్య త
 మో మండలమునకు నవలఁ బొదలుచు రూపుల్
 నామమ్ములు గన్పించెడి
 తా మీ కోరిక నివాళి దత్తాత్రేయా. 46

శం॥ ఏ యే పాపంబులు నా
 చేయంబడెఁ బూర్వ జని విశేషంబుల నా
 యా యఘములు వల గొనఁగా
 దాయలవలె నణఁగుఁగాక దత్తాత్రేయా. 47

శం॥ పాపుండఁ బాపకర్ముండఁ
 బాపాత్ముండఁ బాపభవుండ వచ్చితి శరణం
 చీ పురుగుం గృపఁ జూడ నె
 తాపన జన వందనీయ దత్తాత్రేయా. 48

శం॥ నీ మోక్షండవె దిక్కు, మ
 టే వాఁడును లేఁడు నాకు, నీ పద రా
 జీవమ్ముల నమ్మితిరా
 దైవతనాథానుగేయ దత్తాత్రేయా. 49

మాంత్రికము

- కం॥ దా మనియో దమ్మనియో
శ్రీమనియో ఓమనియో మతియు హ్రీమనియో
క్లీమనియో గ్లామనియో
ద్రామనియో యన్నఁగాతె దత్తాత్రేయా. 50
- కం॥ అక్షర రూపుండ వగుట
నక్షర మొక్కటియొ రెండొ యనినన్ భక్తిన్
రక్షించు కొఱకుఁగా ప్ర
త్యక్షం బయ్యెదవ దేవ ! దత్తాత్రేయా. 51
- కం॥ ఓమని ఆమని హ్రీమని
క్రోమని ఏహి యని పాహి గురుదత్త యటం
చే మనక నిన్ను నెడఁద స
దా మఱువక యున్నఁ గాతొ ? దత్తాత్రేయా. 52
- కం॥ హరి ! కృష్ణ ? విశాచ ! దిగం
బర ! ముని ! ఆనందదాయి ! బాలా ! దత్త !
వరదా ! జ్ఞానోదధి ! సుం
దర ! ఉన్మత్త ! ననుగావు దత్తాత్రేయా. 53
- కం॥ హరి దత్తునకు న్నతులని
స్మరియించిన మాత్రముననె సంతృప్తుఁడవై
గురుతర మోహంధతమముఁ
దతిమెదవఁట యభయమొసఁగి దత్తాత్రేయా. 54

కం॥ బాలునివలె, నున్నట్టుని
పోలిక, వికృతపు పిశాచముంబలె, నీవే
షాలేల వేసి మమ్ముం
దాలిమి చోనాడఁజేయ దత్తాత్రేయా. 55

కం॥ ఈవు చిదానందాత్ముఁ డ,
వీవు మహాయోగివరుఁడ, వీ వనసూయా
దేవీప్రమోదవర్ధన
తా వై యాత్ముఁడవు, దేవ! దత్తాత్రేయా. 56

కం॥ అవధూత, వత్రిపుత్రుం
డవు, సర్వార్థమ్ము లిచ్చుటకు నోమనుచున్
వ్యవసాయి కావలెనె? యెం
త విచిత్రపు సామివయ్య దత్తాత్రేయా. 57

కం॥ భవ బంధమోచనమ్మున
కవురా స్త్రీ మనవలెనె? సమస్త విభూతుల్
వివులన్ క్రో మనవలెనే?
దవిష్టుఁ డవె భక్తులకును దత్తాత్రేయా. 58

కం॥ మారయ మారయ రిపుల, ని
వారయ వారయగ్రహాళి, వ్యాధిగణములన్
దూరము ఛిందిచ్చింది, వి
దారయ దారయ భయమ్ము, దత్తాత్రేయా. 59

శం॥ పరమంత్ర యంత్ర తంత్ర ని
 కరమ్ములం భిందిభింది, కటు దుఃఖములన్
 హరయహరయ, మాం కృపయో
 ధరోధర దయా విధేయ దత్తాత్రేయా. 60

శం॥ తోషయ తోషయ చిత్తము,
 పోషయ పోషయ శరీరమున్, వృజినము ని
 ష్పేషయ నిష్పేషయ, వి
 ద్యాపాణ్మాతుర మహాత్మ దత్తాత్రేయా. 61

గాథలు. (ఇవి నా దత్తమహిమలో గలవు)

శం॥ నైమిషమున మునివర్యులు
 స్వామీ! రక్షింపుమనఁగ వచ్చితె వడి నే
 మో మునిఁగి పోయిన, ట్లిటఁ
 దామస మొనరింతువేల? దత్తాత్రేయా. 62

శం॥ సూతుఁడు, భక్తిభరితుఁడై
 చేతులు మోడ్చి నుతియింపఁ జిత్తమ్మున సం
 ప్రీతిఁగని వరము లొసఁగిన
 దాతవె! ననుగావవేల? దత్తాత్రేయా. 63

శం॥ పిలువని పేరంటమునకు
 బలె దీపకు కడకుఁబోతి. వాఁడెయ్యదియున్
 వలదు వలదనుచు నున్నం
 దలకొంటివి వరము లీయ దత్తాత్రేయా. 64

కం॥ జంభాసురుండు భవదీ

యాంభోజ ముఖం గ్రహించి యటు చనఁగా నౌ
రంభ రహితుండవయితీ
దంభము లెఱిగితిని లేర దత్తాత్రేయా.

65

కం॥ కృతవీర్యఁ డెన్నోవిధముల

స్తుతించి నినువేడ మంచి సుతు నీక కర
ద్వితయ రహితు నొసఁగుదె ? సం
తత మేరిక నిన్ భజింతు దత్తాత్రేయా.

66

కం॥ ఎదొ నీవు త్రవ్వి తలకె

తైదవని యర్జునుఁడు ని న్నుతించుచుఁ గొలువన్
తుదకతని చొట్టకే లు
నృదుఁడ వగుచుఁ గాల్తువయ్య దత్తాత్రేయా.

67

కం॥ మునువేదశర్మ సుతు దుశి

ఖ నివృత్తికి నిన్ భజింప ఖరమాంసమ్మున్
తినుమని పెట్టితి నీ సం
తన యేమియు బాగులేదు దత్తాత్రేయా.

68

కం॥ నీవలనఁ గృతార్థుఁడు గాఁ

గా వలచిన విష్ణుదత్తుఁ గారించిన నీ
భావమ్ము నెఱుంగ నెవరికిఁ
దావల మింతయును లేదు దత్తాత్రేయా.

69

కం॥ ఎవ్వారిని రక్షించితి
నొవ్వఁ బలికి తిట్టికొట్టి న్యూన పఱచి గా
కి వ్యెగటు చేతలకు దవు
దవ్వల నుండంగరాదె దత్తాత్రేయా. 70

కం॥ లలన తొడమీఁద నేలా?
కల్కుతావఁగ నేల? నీచుకంపేల? మహా
త్ములయిన నిటు చేయుదురే
తలఁపరె యొరు లొందుకీతి దత్తాత్రేయా. 71

కం॥ ఎన్నియొ యేండ్లుం బూండ్లున్
నిన్నుఁగొలుచు మునుల మొఱఁగి నీట మునిఁగి తీ
తెన్ను తమకుఁదగునా? వి
దవ్వుత పాదాంబుజాత దత్తాత్రేయా. 72

కం॥ కొండికన్నెన న్నెచ్చినఁ
గొండెక్కించెదవు. మెచ్చుకొనవో యోగీ
శుండును దల క్రిందుగఁ బడ
దండించెద వారసామి దత్తాత్రేయా. 73

కం॥ నిను గొలిచి యర్జునుఁడు కాం
చని ఫలములు లేవు. మూఁడు జగములలో వా
నిని మించినవాఁడెవ్వఁడు?
తనియ వరములొసఁగినావు దత్తాత్రేయా. 74

కం॥ అలఘువ్యధా కులుండగు
నలర్కునోటఁ బలికించి తాత్మజ్ఞానం
బీల నీ విచిత్ర చర్యలఁ
దలఁచుకొనిన నవ్వు వచ్చు దత్తాత్రేయా. 75

కం॥ పుడమి నజగరవ్రతమునఁ
బడియుంటివే యే విషయము బాధించును ని
న్నొడికముగ దాని మాకుం
దడుకునఁ జెప్పంగరాదె దత్తాత్రేయా. 76

కం॥ పెద్దల యాచారముఁ గని
యుద్దవడిం జిన్నవార లూరేగుదు రం
చు దేశించియె నీవుం
దద్దయు యోగగుండ వగుదు దత్తాత్రేయా. 77

కం॥ ఇరువది నలుపురటే నీ
గురువరు లీ సుద్ది నిజమొకో నే నమ్మన్
నరు లవి గని నేర్చుకొనం
దరమిడి పల్కితివి గాక దత్తాత్రేయా. 78

కం॥ బమ్మయొనరించు సృష్టి జ
గమ్మున వ్యర్థంబుగాదు కడఁగి తదీ యా
ర్థమ్మును మీ రెఱుంగరను వి
ధమ్మును మీ లీల చాటు దత్తాత్రేయా. 79

కం॥ బహుకాలము నుండియు స

స్పృహలై నిను బూజనేయు నృతతిం గావం

దహతహ, లాడెద వట యిం

త హతం బేల నను, గావ దత్తాత్రేయా.

80

కం॥ నిను బూజించెడి భక్తులు

పెనుబాదలు పడుచునుండ వీక్షించెదవా ?

కనికరము గలుగదా ? మె

త్తనగాదా నీదు మనసు దత్తాత్రేయా.

81

కం॥ ప్రారబ్ధకర్మ మడఁపఁగ

నేరవె ? యిదె నేరకున్న నీ నేర్చిన దే

దో రావయ్యా చెప్తము

తారాడకు మిందునందు దత్తాత్రేయా.

82

కం॥ అరచే మాత్రల రెండిడి

తరచే ! యొకదాని నోటియందుంచి కనుల్

దెఱచితి నంతకె యొక వ

త్సర ముబ్బస మంటకుండె దత్తాత్రేయా.

83

కం॥ ఆ రెండు మాత్రలందినఁ

గా రుజ త్రుంగుఁగద యేల, గావింప నటుల్

ప్రారబ్ధ మడ్డనే ? యది

తారాడునె నిన్ను మీఱి దత్తాత్రేయా.

84

కం॥ భగవదనుగ్రహ మనునది

జగమున లేదేని కర్మ సంగతియే జా

సిగ నుండెనేని యింక నం

తగ నీ మొగ మెవరు గొంద్రు దత్తాత్రేయా.

85

కం॥ మార్కండ మహామునిఁ దే

జోర్కుని మృతుఁడై నవానిఁ బ్రాణయుతు శుభా

దర్కునిఁ జేయఁగలేదే

తర్కంబేమిటికి నింక దత్తాత్రేయా.

86.

కం॥ ధనమడుగ, నడుగకుండ నె

కనికరమున నిచ్చి, తైహిక సుఖంబడుగనో

దనిసితి నెల్ల తేటంగులఁ

దనువింక గల్గమియె వాంఛ దత్తాత్రేయా.

87

కం॥ లే వాత్మకు సుఖదుఃఖము

లేవియు, జీవునకెకలవ యిది యెఱుఁగుదు నీ

జీవునిచే నా సుఖ సుధఁ

ద్రావింపఁగ రాదటయ్య దత్తాత్రేయా.

88

కం॥ త్రిపుటిగల యంతకాలము

వపు స్సుఖముఁ గోరకుండు వలనేది ? భవ

త్కృప నడుగ హక్కుఁ బడసితిఁ

ద్రపయేటికి నాకు నింక దత్తాత్రేయా.

89

కం॥ మఱకునఁ గల్గించితి వ
 స్పరుసునఁజేసితిని బెక్కుపాపము లీవే
 కరుణింపవో ? తల్లి యనా
 దరింప బ్రతుకునట బిడ్డ దత్తాత్రేయా. 90

కం॥ కలుషాత్ములఁ జూడవు. వు
 ణ్యుల కీవక్కఱయె లే. దయో ! రెండు విధం
 బుల నీకుఁ జిక్కు గలిగెను
 దలఁగెదవెటు లీ బెడంద దత్తాత్రేయా. 91

కం॥ పతితుల సముద్ధరించెడి
 వ్రతముం బట్టితివ? లేద ? పల్కాదుము నా
 స్థితిఁ జూదుము కాపాదుము
 తతిఁ గోదుము మోడి వీడు దత్తాత్రేయా. 92

కం॥ చాలుంజాలు నఘంబుల
 జోలికిఁ బోనింకఁ గరుణఁ జూదుము రా, రో
 గాల వలన మతి గల్గెను
 తాళఁగలే నీ వ్యధలను దత్తాత్రేయా. 93

కం॥ పావుల కెప్పుడు పశ్చా
 త్తాపము గల్గుటకెగాని దండము, క'చ్చెం
 బాపుకొనఁ గాదురా పరి
 తాపము వాపంగరార దత్తాత్రేయా. 94

కం॥ ఇనుమైనఁ గరఁగు, శిలయై
నను పొడియగు, మ్రోడయిన కణములై చను, నీ
మనమే ద్రవింపదాయెను
తనకలి వగుదునట దేవ ! దత్తాత్రేయా.

95

కం॥ చనఁగాఁ జనఁగా బండ్డై
నను జీమలవలనఁ జాలునం బొల్చు భవ
న్మనువే ననఁగా ననఁగా
తనియవు నా కర్మమేమొ దత్తాత్రేయా.

96

కం॥ సాపడఁ బోవుచు మీకొక
తేపం జెయి సూపినంతఁ దృప్తోస్మి యటం
చేపారుదువే నామొఱి
దాపింప దదేల చెవికి దత్తాత్రేయా.

97

కం॥ అయయో నయమున భయమున
ప్రియమున వినయమున భక్తి వేడుకొనెడు నా
పయి నించుకంత యయినం
దయ రాదేమయ్య నీకు దత్తాత్రేయా.

98

కం॥ అడకింతురె ? వడకింతురె ?
గెడయింతురె ? నేవకులను గృహలేదే ? నా
యడియాసలు వమ్మాయెను
తడవాయెను గావరావె దత్తాత్రేయా.

99

కం॥ చిరకాలము నుండియు నీ
చరణంబులఁ గాని పెరల చాయం గననే
కరుణింపవ ? జనిఁజింపవ ?
దరిసింపవ నా యవస్థ దత్తత్రేయా. 100

కం॥ దత్త ! దత్త ! యని గొం
తెత్తి పిలుచుచున్నఁ బలుకవేమిర చెవుడా ?
చిత్తములేదా ! కినుకా !
దత్తుడవా ? స్వేచ్ఛలేద ? దత్తత్రేయా. 101

కం॥ ఏడీ నా ప్రాణపద
మేడీ నా జీవగట్ట యేడీ యిలువే
లేడి ? కనరాఁదు లేడా ?
త్రాఁడో బావియొ యికగును దత్తత్రేయా. 102

కం॥ అతఁ డెవఁడు కోటిసూర్య
ద్యుతుల వెలుఁగుచున్నవాఁ డయో కనుచెదరెన్
మతి యదరెన్ ధృతి బెదరెన్
తతికిఁ గనులఁబడినఁ గాన దత్తత్రేయా. 103

కం॥ తల ముసుఁగిడి మఱురూవునఁ
తలగడదెనఁ గూరుచుండి దర్శన మొసఁగన్
కలలో గజగజ వణఁకితి
తలడిలితిం గాననైతి దత్తత్రేయా. 104

కం॥ గడబిడఁ జేయకుము ప్రస

న్నుఁడవై స్మితముఖుఁడవై మనోహర సర్వాం

గుఁడవై యభయకరుఁడవై

దడవెట్టక నర్భనమిడు దత్తాత్రేయా.

105

కం॥ పోనీ నీకేటికి శ్రమ

గాని యితఁడుగూడ మనకుఁ గావలసినవాఁ

డే నెనరుంతు ననుచు డెం

దానం దలఁచితివొ చాలు దత్తాత్రేయా.

106

కం ఆమయ ముడుపఁగలేవా?

స్వామీ యనఁ గలను రెండొసఁగి మాత్రలునే

నామందు మ్రింగు లోననె

తామటు మేల్కొల్పఁ దగునె? దత్తాత్రేయా.

107

కం॥ కలలో నవ్వుచు నెది కా

వలెనని కందమున నడిగి బదులు పలుకు లో

పలనే మెలఁకువ నిచ్చితి

తలమటె? నీ చెయ్యు లెఱుఁగ దత్తాత్రేయా.

108

కం॥ కనిపించి కల న్నవ్వుచు

మనోన్మని యటంచు మూఁడు మార్గ్లంటివె న

న్గనుచు భవద్దయలే కు

న్మనిఁ బూనఁగ నాతరంబె దత్తాత్రేయా.

109

కం॥ నీ మూలమనువు దలఁపక
నీ మాలామంత్రము ప్రతి నిత్యము దలఁతున్
ఆ మాత్రమునకే నన్న
ద్దామ ప్రేమమునఁ గంటి దత్తాత్రేయా. 110

కం॥ కలయందుఁ గటికి చీకటి
గల సందుల నరుగుచుండఁగా నాకు న్మృం
గల వెలుతురు చను జాగ్రత్
స్థలిఁగూడ నిటుల్ పొనర్చు దత్తాత్రేయా. (6-2-1981)

కం॥ వలదు భవద్దర్శనమున్
వల దిటనట సుఖములెవియు స్వామీ ! ఒకటే
కల దడుగుదునా యిత్తువ
తలఁగవే మఱు వుట్టు వింక దత్తాత్రేయా. 112

కం॥ మంగళ మనసూయాంబకు
మంగళ మత్రిజటలునకు మంగళ మిలకున్
మంగళ మనఘాంబకు న
న్మంగళమగుఁ గాక నీకు దత్తాత్రేయా 113

కం॥ శ్రీవత్స సగోత్రుఁడ భూ
దేవుఁడ నార్వేలవాఁడ దేవా ! నీకున్
సేవకుఁడ నుభయభాషా
కోవిదుఁడను మిన్నికంటి గురునాథుండన్. 114

శ్రీ దత్తసుప్రభాతము

1. ఓ మహాత్మ : ఓదాంత : ఓ స్వామి : దత్త :

అనుపమ శ్రీదయాసముద్రాంతరంగ :

అత్రి వాచంయమీంద్ర భాగ్యముల పంట :

మేలుకొమ్ము : దత్తాత్రేయ మేలుకొమ్ము.

1

2. నీ గృహోచితకార్యమూర్ నిర్వహింప

నొకరికంటె ముందొకరుగా నులుకుచుండి

రంబిరమునుండి తారకాబాక్షు లెల్ల

॥ మేలుకొమ్ము ॥

3. మలయపవనుండు గేహ సమార్జనంబు

సలిపె. మేఘుండు కలయంపి చల్లె. నప్ప

రపలు ముత్యాల మ్రుగ్గు లేర్పఱచినారు.

॥ మేలుకొమ్ము ॥

4. నీవు కాలకృత్యంబులు నిర్వహింప

సాయపడ వేయికరములు సాచుకొనుచు

వచ్చుచున్నాఁడు పద్మినీ బాంధవుండు

॥ మేలుకొమ్ము ॥

5. ఈవు బాహ్య విధులు నిర్వహింప నార్ద్ర

మృజ్జలాదుల నందించు దృష్టితోడ

నైఋతి విదిక్కునందు శాంతతపుఁడుండె

॥ మేలుకొమ్ము ॥

6. దంత కాష్ఠములను పవిత్ర సవుల ప్ర

పూర్ణ దివ్యశక్తమండలువును ధరించి

యెదురు చూచెడి సత్యవాగ్మషివరుండు

॥ మేలుకొమ్ము ॥

7. గోమయమ్మును భస్మము కుశలు మృత్తు

వల్కలమ్ములు గైకొనివచ్చి నిలిచి

యుండె వేదవిదుండను యోగివరుఁడు

॥ మేలుకొమ్ము ॥

8. వసుమతీజములన్ వనస్పతులు మిన్న

అందునొదుంబదమ్ము నీ కభిమతమ్ము

దానికడ వేచియుండెను తాపసాశి

॥ మేలుకొమ్ము ॥

9. య కళలంబు దాటిపోకుండ నెపుడు
సంధ్య నర్చింతు కాదె త్రిసంధ్యలందు
లిన్నుగనుగొని సర్వులు నేర్చికొనఁగ
॥మేలుకొమ్ము॥
10. అల్లకల్లోలములు లేని తెల్లనీరు
కృష్ణవేణమ్మ నీ కొఱకేర్పరించి
కాచుకొనియుండె నీ స్నానకార్యమునకు
॥మేలుకొమ్ము-1॥
11. ప్రాగ్దిశాంగన కాషాయవస్త్రమొందు
శ్వేతచీనాంశుకంబొందు చేతఁబట్టి
వలసినది నీ కొసంగఁగా నిలిచియుండె
॥మేలుకొమ్ము॥
12. వరుణదేవుఁడుదకపాత్ర పట్టె. రత్న
పాదుకాయుగమును స్వర్గపతి ధరించె
తెరువుసూప కుబేరుఁడెఱిచియుండె
॥మేలుకొమ్ము॥
13. హోమకృత్యంబు నీవు చేయుదువటంచు
ఫలయు పరికరములతోడ వహ్నివచ్చి
వేచి యున్నాఁడు స్వామి : నీ వేశ్యమందు
॥మేలుకొమ్ము॥
14. ఫలములను పత్రముల నవపల్లవముల
సుమముల సమిత్కుశాది వస్తువులఁ గొంచు
నందన వనదేవత వచ్చినది మహాత్మ
॥మేలుకొమ్ము॥
15. గంగడోల్ క్రింద నందిని గ్రాలుచుండ
పొదుగునిండ క్షీరంబులు పొదలుచుండ
సురభి నిల్చె వాకిట నెమర్చుచు మహాత్మ
॥మేలుకొమ్ము॥
16. పరులు తమ్మంటకుండెడు కొఱకు నాల్గు
వేదములు శ్వానరూపముల్ వెలుఁగుచుండ
మోరలెత్తి నీ నర్దెసల్ చేరియుండె
॥మేలుకొమ్ము॥
17. నలుమొగంబుల సామికి తొలిచదువులు
విస్మృతి ప్రథానఁ బడెనఁట. విన్నవించు
కొనఁగ నరుదెంచి యరుగుపైఁగూరుచుండె
॥మేలుకొమ్ము॥

18. తుంబురుఁడు కళావతి, నారదుండు మహతి.

వాణి కచ్చపి. బృహతి విశ్వావసుండు
పట్టుకొని గీతి విన్పింప వచ్చినారు.

॥ మేలుకొమ్ము ॥

19. ధర్మమార్గము చెడకుండ, తత్ జ్ఞులకును

బాధలేకుండ, దౌష్ట్య మేపారకుండ

మూఁడు లోకాల నీవు కాపాడవలది.

॥ మేలుకొమ్ము ॥

20. ఇంద్రియాధిదేవతలు నీ యిచ్చ నుండు,

రర్థములు కరణం వినా యవగతమగు

మా మొఱలు నీకు విన్పింపవే ? మహాత్మ

॥ మేలుకొమ్ము ॥

21. బళిరె : ప్రకృతిలో నీ మనస్సు లయమగునె ?

నిద్రగాదది, చిన్మయముద్రగాని

ప్రకృతియు మనస్సు నిన్నెదుర్పంగఁగలవె ?

॥ మేలుకొమ్ము ॥

22. లయము విక్షేపమను మనోగ్లాని పరమ

యోగసిద్ధుండవై న నీ కుండుసయ్య

మాకొఱకు యోగదశనుండి మరలిరమ్ము

॥ మేలుకొమ్ము ॥

23. దేవ : నీవు మనోన్మనిం దేలుచుంటి

పనుపమానంద జలధి నోలాడుచుంటి

క్రమముగా యోగముననుండి కనులుతెఱచి

॥ మేలుకొమ్ము ॥

24. యోగిపుంగవులకు నిద్రయుండ దెపుడు

వాచ మనసు లయముచేసి పరసుఖమ్ము

నెనయుదురు నీవు యోగీశ్వరేశ్వరుఁడవు.

॥ మేలుకొమ్ము ॥

25. నీవు సర్వేశ్వరుండవు. నీవు సిద్ధ

పురుషుఁడవు. నీవు త్రిజగత్తి పోషకుఁడవు

నీవు గురునాథుఁడవు నీకు నిద్రయేమి ?

మేలుకొమ్ము దత్తాత్రేయ మేలుకొమ్ము.